

Tomorrow's Europe

Den första EU-täckande Deliberative Poll®

Fredag den 12 – söndag den 14 oktober 2007

TOMORROW'S
Europe

www.tomorrowseurope.eu

Tomorrow's Europe

Den första EU-täckande Deliberative Poll®

Fredag den 12 – söndag den 14 oktober 2007

ORIENTERINGS-
MATERIAL

Innehåll

Frågor och svar	4
Varför en debatt om Europeiska unionens framtid?	4
Varför temat ”Europa i världen”?	4
Vad är syftet med detta dokument?.....	4
Är detta dokument väl balanserat?	4
Europeiska unionen idag	5
Karta över EU	5
Vad EU gör och inte gör.....	8
EU-budgeten.....	9
Hur EU fungerar – De viktigaste institutionerna och beslutsprocesserna.....	9
Område 1 - Ekonomisk och social välfärd i en värld med global konkurrens.....	11
Utmaningar och möjligheter - Jobb.....	11
Olika synsätt – Jobb	12
Utmaningar och möjligheter - Pensioner	14
Olika synsätt - Pensioner.....	15
Åtgärdsnivå – Jobb och pensioner.....	16
Område 2: Vår roll i världen.....	18
Utmaningar och möjligheter – Global fred och säkerhet.....	18
Olika synsätt – Global fred och säkerhet.....	20
Åtgärdsnivå – Global fred och säkerhet.....	23
Var kan jag hitta ytterligare information och ställa frågor?	25
Om Deliberative Polling®	26

Frågor och svar

Varför en debatt om Europeiska unionens framtid?

Europeiska unionens (EU) medlemsländer har idag möjligheter och står inför utmaningar som kräver väl genomtänkta val. Vårt mål är att bättre lära oss förstå vad du tycker att ditt land och/eller EU ska göra i dessa frågor.

Dessutom känner många européer att de inte kan delta i EU-relaterade debatter, eftersom de ofta uppfattas som för komplexa och för tekniska. Vårt mål är att låta dig uttrycka en väl underbyggd åsikt.

Slutsatserna kommer att förmedlas till politiker och experter i hela Europa.

Varför temat ”Europa i världen”?

De 27 EU-länderna representerar en betydande del av världens befolkning och rikedom. Deras beslut har konsekvenser för hela världen. Därför är det viktigt att känna till vilken roll medborgarna vill att deras regeringar och/eller EU ska spela i världen, om någon alls.

Dessutom är EU-regeringarna mitt uppe i slutförhandlingarna om förändringar av EU:s institutioner. Efter denna process, är det viktigt att de tänker igenom Unionens roll i världen i ett längre perspektiv.

Vad är syftet med detta dokument?

Detta dokument ger en **överblick** över de ämnen som du kommer att diskutera med medborgare från andra EU-länder. Det är inte meningen att dokumentet ska täcka alla infallsvinklar. Det:

- Innehåller information om EU.
- Ger **bakgrundsinformation** om samtliga frågor som ska diskuteras, först **på nationell nivå**, sedan på **EU-nivå**.
- Läger fram olika **möjliga politiska synsätt** för dessa frågor och argumenterar för och emot varje synsätt. Dessa synsätt är förenklade eftersom det finns så många olika åsikter i Europa att de inte går att presentera dem i detalj. Dessa olika synsätt är inte tänkta att begränsa åsikterna, utan snarare att vara en utgångspunkt för dialog. När du överväger de argument som förs fram kan det vara så att du vill plocka ut ett fullständigt synsätt eller kombinera element från olika synsätt.

Är detta dokument väl balanserat?

Det är svårt att vara fullständigt objektiv. Vi har emellertid ansträngt oss för att säkerställa att de mångskiftande åsikterna får lika stort utrymme i detta dokument. Vi har formulerat det med hjälp av många av våra samarbetspartners, som har olika åsikter om de frågor som diskuterats.

Dessutom har vi skickat originaltexten till följande Europaparlamentariker. De ansåg att det på det hela taget är väl balanserat. Denna slutversion innefattar deras kommentarer och ändringar.

- Andrew Duff, Förenade kungariket, Alliansen liberaler och demokrater för Europa
- Jens-Peter Bonde, Danmark, Gruppen Självständighet/Demokrati
- Pierre Jonckheer, Belgien, Gröna/Europeiska fria alliansen
- Pervenche Bérès, Frankrike, Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet

Europeiska unionen idag

Europeiska unionen ("EU") är en union bestående av demokratiska europeiska länder.

Grunden till unionen är den Europeiska ekonomiska gemenskapen som bildades år **1957**, en organisation som har genomgått många förändringar och som kallas "Europeiska unionen" sedan år 1993. **Antalet medlemsstater** har ökat från de ursprungliga 6 grundade staterna till **27** idag. Beslutsmakten (dess "kompetenser") har också utökats.

Total befolkning: **492 miljoner innevånare** (hela världen: 6,6 miljarder).

Karta över EU

Medlemsstat	Befolkning (i miljoner)	Arbetslöshet (%)	HDI *	Länder som har infört euro
Belgien	10.5	7.6	0.945	€
Tyskland	82.5	6.7	0.932	€
Frankrike	60.9	8.6	0.942	€
Italien	58.8	6.5	0.940	€
Luxemburg	0.5	4.9	0.945	€
Nederländerna	16.3	3.3	0.947	€
Danmark	5.4	3.4	0.943	
Irland	4.2	4.0	0.956	€
Förenade kungariket	60.4	5.4	0.940	
Grekland	11.1	8.6	0.921	€
Spanien	43.8	8.2	0.938	€
Portugal	10.6	8.0	0.904	€
Österrike	8.3	4.5	0.944	€
Finland	5.3	6.6	0.947	€
Sverige	9.0	6.2	0.951	
Republiken Tjeckien	10.3	6.1	0.885	
Estland	1.3	4.7	0.858	
Cypern	0.8	4.4	0.903	
Lettland	2.3	5.4	0.845	
Litauen	3.4	5.8	0.857	
Ungern	10.1	8.2	0.869	
Malta	0.4	6.4	0.875	
Polen	38.1	11.2	0.862	
Slovakien	5.4	10.5	0.856	
Slovenien	2.0	4.8	0.910	€
Bulgarien	7.7	4.9	0.816	
Rumänien	22.3	7.5	0.805	

Kandidatländer				
Kroatien	4.4	14.3%	0.846	
Turkiet	72.5	10.2%	0.757	
Fd jugoslaviska republiken Makedonien	2.05	35.8%	0.796	

* Index för mänsklig utveckling (Human Development Index, HDI)

HDI mäter ett lands genomsnittliga landvinningar i tre grundläggande aspekter av mänsklig utveckling: hälsa, kunskap och levnadsstandard. 1 är den högsta nivån, 0 den lägsta.

Varför och när inleddes processen för det europeiska bygget?

Efter det första och andra världskriget var vissa europeiska ledare fast beslutna om att **få ett slut på hatet och rivaliteten** i Europa – i synnerhet mellan Frankrike och Tyskland – och att skapa förutsättningar för en bestående fred.

År 1950 föreslog Frankrikes utrikesminister att bilda en europeisk kol- och stålgemenskap som skulle **omvandla de viktigaste råmaterialen för krigföring till försoningsinstrument** och få Europas nationer att samarbeta.

Viktiga datum

- 1951 **Europeiska kol- och stålgemenskapen** upprättades av **6 länder**: Frankrike, Västtyskland, Italien, Belgien, Nederländerna, Luxemburg
- 1957 **Romfördraget** skapar den Europeiska ekonomiska gemenskapen. I denna "Gemensamma marknad", avskaffas tullar (1968) och gemensamma riktlinjer införs, i synnerhet gällande handel och jordbruk (1960-talet).
- 1973 Danmark, Irland och Förenade kungariket blir medlemmar.
- 1979 Första direkta valen till Europaparlamentet.
- 1981 Grekland blir medlem.
- 1986 Spanien och Portugal blir medlemmar.
- 1986 Europeiska enhetsakten frigör rörligheten av människor, tjänster och kapital i anslutning till varor. Det är inledningen på ett sexårsprogram som syftar till att skapa en **inre marknad** *.
- 1993 Den inre marknaden är ett faktum och **EU har bildats**. Nya samarbeten mellan medlemsstaterna utvecklas i allt snabbare takt – exempelvis om försvar, lag och rätt och inrikesfrågor.
- 1995 Österrike, Finland och Sverige blir medlemmar.
- 2002 Valutan **euro** införs i 12 medlemsländer.
- 2004 Republiken Tjeckien, Estland, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Polen, Slovakien, Slovenien blir medlemmar.
- 2005 Frankrike och Nederländerna förkastar i folkomröstningar fördraget som etablerar en europeisk grundlag. Medlemsförhandlingar inleds med Turkiet.
- 2007 Rumänien och Bulgarien blir medlemmar.

* Den inre marknaden

Detta är en tullunion som syftar till att garantera fri rörlighet för människor, varor, tjänster och kapital mellan EU-länderna. Detta innebär:

- För individen: rätten att leva, arbeta, studera eller att gå i pension i ett annat EU-land och fri tillgång till varor och tjänster från hela EU.
- För företag: rätten att bedriva verksamhet i hela EU och att sälja varor och tjänster i hela EU.

Vad EU gör och inte gör

EU är **inte en federal stat** (som exempelvis USA), det är inte heller bara en organisation för internationellt samarbete (som FN). Medlemsstaterna har inrättat **gemensamma institutioner som de överför en del av sin suveränitet till** så att beslut i särskilda frågor av gemensamt intresse kan fattas tillsammans och demokratiskt på europeisk nivå. Inom EU finns det idag **fem typer av kompetens**.

Inom EU fattas beslut i olika frågor på olika sätt. Vissa beslut fattas samfälligt av EU, vissa fattas med olika grader av samordning. Och på andra områden har EU ingen roll alls. Tabellen nedan är ett försök att sammanfatta denna situation.

Omkring 80 % av medlemsstaternas lagstiftning påverkas av EU.

Tillvägagångssätt 1 Kollektivt beslutsfattande inom EU		Tillvägagångssätt 2 Flera hastigheter / flexibelt	Tillvägagångssätt 3 Stöd, samordning, kompletterande åtgärder	Tillvägagångssätt 4 Ingen EU-roll
Exklusiv kompetens	Delad kompetens			
Medlemsstaters förbinder sig att överföra makten till EU att besluta och bestämma samt har inte mandat att stifta egna lagar på de berörda områdena.	Medlemsstaterna förlitar sig på att EU harmoniserar och samordnar reglerna när de ser att detta är mer effektivt än att agera var och en för sig. En delad kompetens innebär att när EU agerar, ersätter unionen medlemsstaterna.	En undergrupp av EU-länder kan använda EU-institutionerna för att gå i bräschen i vissa frågor. Detta kallas ”fördjupat samarbete”. Vissa länder har också förhandlat fram undantag från vissa regler. Detta kallas ”opting-out”.	Medlemsstaterna är ansvariga i första hand, EU:s roll begränsas till stöd, samordning eller komplettering av åtgärderna som vidtas av medlemsstaterna.	Medlemsstaterna fattar besluten enskilt, utan några förbindelser att samordna eller fatta gemensamma beslut.

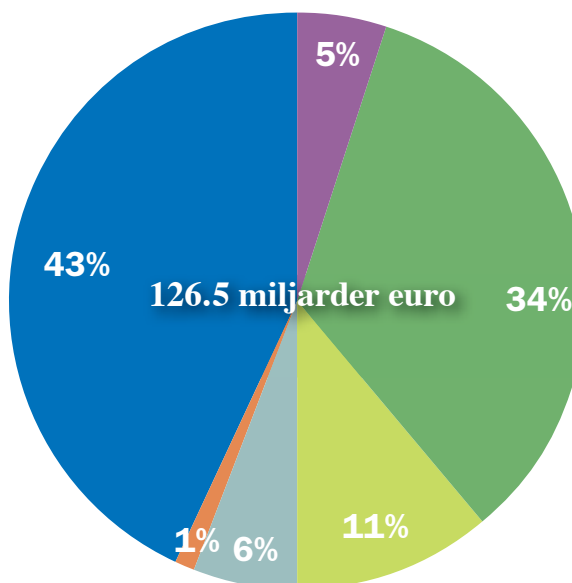
Situationen som den är idag (exempel)

<ul style="list-style-type: none"> • Konkurrensregler • Handelspolitik • Tullunion • Penningpolitik för euroländer 	<ul style="list-style-type: none"> • Inre marknad • Regionalpolitik • Jordbruk • Miljö • Konsumentskydd • Transport • Energi • Säkerhet och lag och rättvisa 	<ul style="list-style-type: none"> • Eurozonen (13 länder) • Schengen-avtalet, i huvudsak med hänsyn till kontrollen av gränserna (15 länder). • Vissa länder avstod från att införa arbetstidsreglering, visum och försvarspolitik. 	<ul style="list-style-type: none"> • Forskning • Sysselsättning • Hälsovård • Utbildning • Utrikespolitik • Pensioner • Hälsovård 	<ul style="list-style-type: none"> • Alla andra områden, exempelvis • Bostäder • Familjepolitik
--	--	---	--	--

EU-budgeten

EU finansierar sin politik via en årlig budget på ungefär 120 miljarder euro, som i huvudsak betalas av medlemsländerna; det finns ingen EU-skatt idag. I dagsläget är detta bara lite mer än 1 procent av ländernas gemensamma nationalinkomst (som en jämförelse representerar medlemsstaternas nationalbudgetar mellan 35 % och 50 % av nationalinkomsten).

Diagram 1 - Hur EU:s budget används (2007)

- Regional- och samordningspolitik, forskning, förnyelse, utbildning, energi
- Närpolitik, utvecklingshjälp, stöd till kandidatländerna
- Hälsa, utbildning, kultur, konsumenträtt media, ungdomar
- Gemensam jordbrukspolitik
- Miljö, fiske, landsbygdsutveckling
- Andra utgifter inklusive administration

Hur EU fungerar – De viktigaste institutionerna och beslutsprocesserna

EU:s ministerråd

Rådet representerar staterna. Det är EU:s huvudsakliga beslutsorgan; det antar den EU-lagstiftning som föreslås av Europeiska kommissionen. När rådet sammanträder på regeringschefs- eller regeringsnivå, blir det "Europeiska rådet" vars roll är att tillhandahålla EU med politisk makt i nyckelfrågor.

Europaparlamentet

Medlemmarna av Europaparlamentet väljs direkt av medborgarna i varje land för fem år. Valet hålls samtidigt i alla länder. Dagens parlament har 785 medlemmar från samtliga 27 EU-länder. Nästa val äger rum i juni 2009.

Parlamentets viktigaste roll är att godkänna europeiska lagar och att godkänna EU:s årliga budget.

Det delar dessa ansvarsområden med Europeiska rådet.

Fattas besluten med majoritet eller enhälligt?

Inom de flesta områden där kompetensen delas mellan medlemsländerna (se tabellen sid.8), fattas besluten i majoritet, men inte en enkel majoritet av 50 % av länderna. I detta system, kallat **omröstning med kvalificerad majoritet**, måste avtalen nås genom en kvalificerad majoritet både av länderna och av den befolkning de representerar.

Enhällighet, där alla länders medgivande behövs, krävs för det mesta för känsliga frågor som exempelvis beskattning, socialpolitik, försvar, utrikespolitik och ändring av EU-fördrag.

Hur fattar Europaparlamentet och Ministerrådet gemensamma beslut?

EU-lagar röstar igenom gemensamt av rådet och Europaparlamentet.

Under denna process med 'gemensamt beslutsfattande', är parlamentet jämställt med rådet vid stiftande av lagar om en hel rad frågor inklusive fri rörelse av arbetstagare, den inre marknaden, utbildning, miljöfrågor, hälsofrågor, konsumentskydd, etc.

Europaparlamentet kan avslå lagförslag på dessa områden.

Område 1 - Ekonomisk och social välfärd i en värld med global konkurrens

Rörligheten av varor, människor, tjänster och kommunikationer blir allt mer global. Händelser och mänskliga aktiviteter i andra delar av världen påverkar oss i vårt dagliga liv. Den ekonomiska miljön i vilken EU och dess medlemsländer arbetar är strukturerad globalt. Det ömsesidiga beroendet förstärks av de nya kommunikationsteknikerna.

Samtidigt blir EU-ländernas medborgare allt äldre och befolkningen växer inte lika snabbt som i andra delar av världen. Vissa menar att dessa utmaningar innebär fler möjligheter än hot mot vår välfärd. Andra tycker tvärt om. Mot bakgrund av detta ställer vi frågan:

Hur kan sysselsättningsnivån samt arbetstillfällenas och pensionernas kvalitet upprätthållas i en global konkurrens och med en åldrande befolkning?

Hur ska besluten i dessa frågor fattas i EU?

Utmaningar och möjligheter - Jobb

För att säkerställa en rimlig levnadsstandard behöver medborgarna ha jobb. De måste också visa prov på en hög kunskapsnivå och anpassningsförmåga för att vara konkurrenskraftiga i en värld där ekonomierna är allt mer sammanvävda.

Vissa menar att EU underpresterar jämfört med USA när det handlar om sysselsättning och tillväxt. Länder som Kina, Indien, Brasilien och Ryssland vinner allt större ekonomisk betydelse. De producerar en allt större andel av de varor som vi importerar och de gör det ofta billigare än vi tack vare en lägre löne- och socialskyddsnivå.

Europa genomgår många förändringar idag, i en värld där det växer fram nya kompetenser, teknologier, marknader samtidigt som vi får konkurrens från nya länder. Vissa menar att dessa förändringar stimulerar förnyelse, ökad produktivitet och anpassningsförmåga, nya affärsmöjligheter och till sist fler och bättre arbetstillfällen.

Andra menar att de hotar vår livsstil och våra arbetstillfällen, och tvingar oss att minska produktionskostnaderna på bekostnad av människor, innovation och långsiktigt välstånd, i synnerhet till följd av olika typer av ”dumpning”.

Mot bakgrund av detta:

Ska arbetsgivarna få större befogenheter att anställa och avskeda personal? Ska anställda få ökat eller minskat skydd mot arbetslöshet?

Ska vi vara mer eller mindre öppna mot internationell handelskonkurrens?

Är det en bra strategi mot bakgrund av den globala konkurrensen att inbjuda fler länder att bli medlemmar i EU?

Fakta

År 2005 var 8,7 % av EU:s arbetskraft utan arbete (5,1 % i USA).

7 % av EU:s arbetstagare (15 miljoner) lever under fattigdomsgränsen.

* **Dumping** är när ett land sänker priserna på sina varor genom att sänka eller inte driva in skatter eller att inte tillämpa standarder i förhållande till andra länder. I vissa länder accepteras långa arbetstider eller till och med barnarbete, vilket medför att priset på exportvarorna hålls nere på ett artificiellt sätt; detta kallas vanligen ”social dumping”. När det handlar om att sänka skattenivåerna kallas det ”skattedumping”.

Olika synsätt – Jobb

Olika synsätt på arbetsmarknaden

	Argument för	Argument emot
<p>En skyddande välfärdsstat</p> <p>Myndigheterna skyddar de anställda från att förlora sitt arbete, ställer upp höga normer och villkor för kvaliteten på arbetstillfällena och om någon blir av med arbetet, tillhandahåller de ett omfattande skydd.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Detta gynnar social sammanhållning och hög anställningsstandard. 2. Det säkerställer en stabilitet för arbetarna och ett omfattande skydd om man blir arbetslös. 3. Detta kan innebära större kostnader på kort sikt, men kostnaderna på lång sikt är lägre eftersom det säkerställer anställningstryggheten och därigenom investeringar på längre sikt i människors erfarenheter och kunskaper. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Alltför stränga arbetsmarknadsregler avskräcker arbetsgivarna från att anställa. 2. En generös arbetslöshetsersättning uppmuntrar inte den arbetslöse att söka arbete. Det är dyrt och många människor lever på staten. 3. Detta skapar orättvisa, eftersom vissa av de arbetslösa eller de med instabila jobb har mycket svårt att hitta en trygg sysselsättning. Vissa har jobb som är väl skyddade medan andra har inget alls, eller ett osäkert jobb.
<p>Kombinera jobbflexibilitet med säkerhet</p> <p>Myndigheterna fokuserar på att skydda människor snarare än arbetstillfällena. Det kan vara relativt lätt att anställa och avskeda, men när människor blir arbetslösa får de ett bra skydd av myndigheterna. Detta kallas "flexicurity".</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Här kombineras behovet av solidaritet med ekonomisk tillväxt, eftersom man täcker in arbetslöshetsrisken medan man arbetsgivarna ges tillräcklig frihet. 2. När de har skydd, stimuleras människorna att använda sin kompetens eftersom de kan utbilda sig och uppehålla det sociala skyddsnetet som de är berättigade till mellan anställningar. 3. Det ger arbetslösa personer tillräckligt med tid att hitta ett lämpligt arbete. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Denna politik har man bara råd med under perioder med ekonomisk tillväxt. Arbetsdagarna får betala för arbetsgivarnas frihet att avskeda lätt. 2. Det är dyrt eftersom det kräver en omfattande omfördelning och därigenom höga skattenivåer. 3. Det lägger hela ansvaret på individen när det handlar om att hitta ett jobb och att använda sin kompetens. Detta kan fungera bra för unga, högutbildade personer men inte för äldre arbetstagare, eller personer med lägre utbildning.
<p>En arbetsmarknad utan restriktioner</p> <p>Arbetsmarknaden är mycket flexibel och avreglerad. Det är lätt att anställa och att avskeda.</p> <p>Myndigheterna tillhandahåller bara ett minimalt skyddsnet för de arbetslösa, d.v.s. ett begränsat, tillfälligt stöd men inget arbetsskydd.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Denna politik gör det lättare för företag att anställa och avskeda arbetstagare, vilket innebär maximal ekonomisk effektivitet. Eftersom det är lättare att avskeda anställda är det också lättare att skapa arbetstillfällen. 2. De icke lönerelaterade kostnaderna för arbetskraften, som exempelvis bidrag för socialsakerhet är lägre. Detta ger en högre internationell konkurrenskraft. Dessutom är arbetsgivarna mer benägna att anställa. 3. Arbetsgivare och arbetstagare som arbetar effektivt gynnas eftersom systemet befrämjar mobilitet och förnyelse. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Denna politik leder till ojämlikhet. Vissa kan gynnas av detta men många människor kan inte konkurrera eftersom de antingen saknar kompetens, eller inte har lika stora möjligheter att byta arbete eller flytta. 2. Många arbetstagare lever i en otrygg situation. Detta leder till fattigdom, stress, hälsoproblem och spänningar i samhället. 3. En hög omsättning av arbeten avskräcker från långsiktiga investeringar i arbetskraften och innebär att arbetstagarna känner mindre solidaritet gentemot arbetet.

Olika synsätt på jobb och handel

	Argument för	Argument emot
<p>Skydda de inhemska jobben och industrierna</p> <p>Myndigheterna strävar efter att skydda de inhemska jobben och industrierna mot externa hot, framför allt genom att införa skatter och tullar för utländska varor, att ge kompensationer till de anställda när företag flyttar och granska utländska förvärv av strategiska inhemska industrier.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Detta är det enda tillvägagångssättet vid illojal konkurrens från låglöneländer och för att upprätthålla vårt levnadssätt och de traditionella industrierna. 2. Det säkerställer att konkurrensen inte sker på bekostnad av människor eller miljön, utan på jämlika villkor. 3. Att se till att strategiska industrier förblir i våra händer är grundläggande för att säkra myndigheternas kontroll över ekonomin. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Protektionism är inte hållbart på lång sikt eftersom det leder till investeringar i föråldrade industrier, till lägre konkurrenskraft och mindre förnyelse. 2. Det begränsar konsumentens valfrihet genom att stänga ute lågt prissatta varor och tjänster. 3. Det begränsar våra industriers avsättningsmöjligheter på utländska marknader, eftersom andra länder kan besluta att stödja de egna industrierna och förhindra oss från att dra nytta av våra relativa fördelar gentemot andra länder.
<p>Stimulera jobbskapande genom fri handel</p> <p>Marknaderna är maximalt öppna för internationell konkurrens. Detta innebär att öppna upp för handel genom att sänka eller ta bort tullar.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Fri handel gynnar förnyelse, högre kvalitet på jobben och stimulerar vår internationella konkurrenskraft. 2. Det innebär att konsumenterna kan dra nytta av billigare och ett större urval av varor och tjänster. Markanden för våra produkter expanderar samtidigt som vi befrämjar tillväxten i utvecklingsländerna. 3. Det stimulerar till investeringar på områden där länderna har en konkurrensfördel, snarare än i olönsamma sektorer. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Fri handel leder till en kapplöpning mot botten, där standarden fastställs av dem som ställer lägst krav. 2. Det hotar nya och bräckliga industrier och det kostar arbetstillfällena eftersom industrierna i vissa länder eller regioner slås ut av hänsynslösa och ibland subventionerade konkurrenter. 3. Den obundna fria marknaden är för begränsad i sitt sociala skydd av de som inte är framgångsrika. Det skapar vinnare och förlorare — med ett för litet skydd för förlorarna.

Utmaningar och möjligheter - Pensioner

Eftersom européer lever längre och får färre barn står Europa inför en utmaning: Europa åldras. Detta kommer att ha allvarliga följder för ekonomin, eftersom färre människor i arbete kommer att finansiera kostnaden för de äldres pensioner och hälsovård.

Dagens **pensionssystem** kan delas in i tre huvudkategorier:

Fördelningssystemet (pay-as-you-go) - Statens stöd till pensionärerna betalas av dagens yrkesaktiva befolkning. Befolkningen uppmuntras till att teckna kompletterande privata pensioner även om de offentliga pensionerna troligtvis kommer att vara den huvudsakliga inkomstkällan på äldre dagar.

Mångfacetterat system – Statens pensionssystem garanterar bara en relativt låg grundpension som antingen finansieras av bidrag eller skatter. För att de anställda ska behålla sin levnadsstandard när de går i pension måste de teckna kompletterande pensionsavtal. Det finns kompletterande, finansierade företagspensionssystem; bidragen kan vara obligatoriska eller frivilliga. Dessa typer av pensionssystem med omfattande sekundärt och tertiärt inslag återfinns i Anglosaxiska länder samt i Nederländerna och Danmark.

Fakta

Idag är det fyra personer i arbetsför ålder som finansierar pensionerna för varje person över 65 år. År 2050 kommer detta förhållande att ha sjunkit till två arbetande per person över 65 år.

Prognosen för andelen av den vuxna EU-befolkningen som är 65 år eller äldre, är faktiskt dubbelt så hög som den är idag.

Hur kan vi förhindra att åldrandet ger upphov till fattigdom bland de äldre?

Hur kan vi förhindra för betungande bidrag och skattesatser samtidigt som vi kan tillhandahålla en godtagbar pensionsnivå?

Olika synsätt - Pensioner

Synsätt	Argument för	Argument emot
<p>”Demografiska” lösningar – Dessa alternativa synsätt syftar till att öka antalet nytillkomna på arbetsmarknaden, genom demografisk tillväxt, som exempelvis kan befrämjas genom att:</p> <p>Stimulera barnafödandet; Uppmuntra immigration och mobilitet inom EU;</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Att stimulera fram högre födelsetal medför en föryngring av befolkningen och förbättrar förhållandet mellan den arbetsföra/pensionerade befolkningen, på lång sikt. 2. Immigration på basis av ekonomiska behov bidrar till att upprätthålla en bra tillgång till arbetskraft. 3. Utvidgning stimulerar ekonomisk tillväxt. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Åtgärder för att uppmuntra människor att skaffa barn är ineffektiva och dyra. Det är inte mycket vi kan göra åt problemet med födelsetalen. Dessutom leder de i vissa fall till lägre sysselsättning bland kvinnor. 2. Det skulle krävas många fler migrerande arbetstagare för att betala för pensionerna. Detta skulle innebära integrationsproblem. 3. Att utvidga unionen med nya medlemsländer är inte ett fungerande sätt att betala för pensionerna i de gamla medlemsländerna.
<p>Öka sysselsättningsnivån bland äldre arbetstagare Detta alternativ stimulerar till ökad sysselsättning bland äldre, exempelvis genom att:</p> <p>Introducera ökad flexibilitet och låta äldre personer arbeta längre; Bättre introducera äldre människor på arbetsmarknaden; Införa högre pensioner för dem som går i pension senare.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Att öka andelen äldre personer på arbetsmarknaden hjälper oss att upprätthålla förhållandet mellan de aktiva på arbetsmarknaden och pensionärerna. 2. Att öka sysselsättningsnivån bland äldre gör det möjligt för människor som fortfarande är produktiva att arbeta och bidra till den allmänna välfärden. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Tidig pensionering leder till lägre arbetslöshet genom att arbetstillfällena blir tillgängliga. Att ha kvar äldre, mindre dynamiska arbetstagare på arbetsmarknaden innebär att de yngre inte får tillgång till arbetstillfällena. 2. Äldre arbetstagare är inte lika produktiva. Att ha dem kvar på arbetsmarknaden är dyrt och ineffektivt.
<p>Ett omarbetat offentligt pensionssystem Detta innefattar uppehållande av fördelningssystemet, för att anpassa det efter de demografiska förändringarna. Exempelvis genom att höja pensionsåldern och sänka pensionsnivåerna och höja den nödvändiga nivån för bidragen.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Allt eftersom den förväntade livslängden ökar, är det naturligt att höja pensionsåldern. Människor lever längre och blir kvar på arbetsmarknaden senare. Samhällskontraktet bör ta hänsyn till detta. 2. Endast om vi går i pension senare och/eller betalar mer kommer det att vara möjligt för pensionssystemen att överleva utan att urholka statens finanser. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Detta förändrar samhällskontraktet. Löftet om en rimlig pension ska infrias. Det är orättvist att sänka pensionerna när folk har arbetat hårt och anser sig förtjäna dem. 2. Vissa arbetstagare måste gå i pension tidigt på grund av ett högt arbetstryck eller tungt fysiskt arbete. Att ha dem kvar i arbete leder till högre arbetslöshet och fler som begär sjukpension.
<p>Befrämja större tillit till privat finansiering Detta alternativ innebär att en större del av ansvar, risker och möjliga fördelar läggs på individen snarare än på fördelningssystemet.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. Det skapar en känsla av individuellt ansvar medan belastningen på statens finanser minskar. Om arbetstagarna förlitar sig mer på sina egna besparingar, har förhållandet mellan arbetstagare och pensionärer mindre påverkan på statens finanser. 2. Detta system räcker till för att skydda människor från total oförsörjning samtidigt som det öppnar för individuellt initiativ. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Det lägger för stor ansvarsbörda på arbetstagaren. Vissa gynnas men andra gör dåliga investeringar och slutar i fattigdom. 2. Detta system medför risker som är för höga eftersom det är beroende av aktiebörsens kursrörelser.

Åtgärdsnivå – Jobb och pensioner

Vad EU gör idag

Idag bär medlemsstaterna hela ansvaret för anställnings- och pensionspolitiken. All den EU-samordning som finns bygger på regeringarnas frivilliga överenskommelser om policy mål, informationsutbyte och att eftersträva politisk samordning. Detta kallas den ”öppna samordningsmetoden”.

Under den **europiska sysselsättningsstrategin**, definieras gemensamma mål inom EU.

Kommissionen tillhandahåller också ekonomiskt stöd till nationella och regionala myndigheter i bekämpning av arbetslöshet och socialt utanförskap, i huvudsak via **Europeiska socialfonden (ESF)**. Detta är en av EU:s **strukturfonder**, som syftar till att minska skillnaderna i välbefinnande och levnadsstandard mellan EU:s medlemsstater och regioner. Inom ramen för denna policy, är en tredjedel av EU:s budget avsedd för att hjälpa EU:s mindre välmående regioner.

På pensionsområdet verkar EU för att sysselsättningsnivån ska öka bland de äldre. Den enda betydelsefulla EU-lagstiftningen än så länge syftar till att skapa **en inre marknad för tilläggspensioner**, för att underlätta befolkningens rörlighet mellan EU-länderna.

Vissa menar att det krävs mer än bara samordning, att EU:s respons är för svag för att tackla ihållande höga arbetslöshetsnivåer och för att säkerställa lämpliga pensionsfördelar.

Andra menar att dessa frågor ska överlåtas till medlemsstaterna, som har större möjligheter att tillämpa politik som är lämpliga för deras specifika behov, formade av skillnader i historia, ekonomier, typer av industri, etc. Vissa säger att reglerad samordning försvårar reformer och är ett hinder för förnyelse.

Fakta

Strukturfonderna står för över 40 % av EU:s budget, ESF ungefär 10 %.

I vilken utsträckning ska EU-regeringar samordna – eller inte samordna – beslut om jobb och pensioner?

Idag

Tillvägagångssätt 1 EU fattar gemensamma beslut

- Argument för**
1. Gemensam pensions- och sysselsättningspolitik uppmuntrar till en harmonisering av arbetsvillkoren, arbetstagarnas rörlighet mellan medlemsländerna, och solidaritet i den globala konkurrensen.
  2. Enkel samordning har visat sig vara otillräckligt för att lösa problemen.
  3. Ökad EU-harmonisering skulle göra den gemensamma marknaden mer fullständig. Det skulle exempelvis kunna skapas en gemensam marknad för tillägspensionssystem.

Argument emot

1. Medlemsstaterna kan inte komma överens om ett gemensamt tillvägagångssätt eller enhetslösning eftersom välfärdsstatens traditioner och ekonomiska strukturer är för olika.
2. Det kommer att förstärka Bryssels byråkrati och minska regeringarnas möjlighet att genomföra den politik som de anser vara bäst.
3. Det finns en risk för en likriktning mot det dyraste systemet. Rikare länder och regioner kommer att få betala för de som inte är lika effektiva.

Tillvägagångssätt 2 Flera hastigheter

1. Varje land har särskilda behov och ska därför ha möjlighet att besluta hur mycket eller hur lite de vill samarbeta med andra medlemsländer.
2. Detta tillvägagångssätt gör det möjligt för medlemsstaterna att experimentera utan att bryta mot samordningen eller regleringen från Bryssel.

1. Detta gör att egocentriska, nationella hänsyn får förtur framför solidaritet, EU:s integritet, och EU:s möjlighet att spela en roll i världspolitiken.
2. Detta resulterar i en stor skillnad mellan olika grupper av länder.

Tillvägagångssätt 3 Stöd, samordning, kompletterande åtgärder

1. Dagens tillvägagångssätt med samordning fungerar eftersom det bygger på ett slags påtryckningar och pekpinningar mot dem som inte sköter sig, vilket säkerställer att inga medlemsländer vill ha ett rykte om sig att underprestera.
2. Medlemsstaterna är fria att besluta hur de europeiska riktlinjerna ska tillämpas och att föra en politik som ser till de egna behoven.

1. Detta tillvägagångssätt fungerar inte eftersom det inte finns några sanktioner för de som inte anstränger sig tillräckligt.
2. Vissa länder lockas att försöka uppnå sina individuella intressen på bekostnad av andra länder, vilket kan leda till social dumpning och skattedumpning.

Tillvägagångssätt 4 Ingen EU-roll

1. De nationella regeringarna är bäst lämpade att fatta dessa beslut.
2. Detta tillvägagångssätt gör det möjligt för olika länder eller regioner att experimentera med olika lösningar, vilket leder till innovation och en sund konkurrens.

1. Skillnaderna ökar. Detta uppmuntrar till illojal konkurrens, såsom social dumpning och skattedumpning. Länder tvingas följa andra länder med låga skyddsnivåer.
2. De nationella ekonomierna kan inte konkurrera ensamt mot USA och Kina.

Område 2: Vår roll i världen

Det kalla kriget fördelade en stor del av världen i två läger i över 40 år. Slutet på denna era har lett till en komplexare och bräckligare världsordning.

Idag utgör global terrorism en ny utmaning för länder och regeringar. Konkurrensen om knappa naturresurser såsom olja, gas, mineraler och vatten utgör nya grogrunder för geopolitiska spänningar. Klimatförändringen är en faktor som har flera negativa konsekvenser och som kräver globala lösningar.

Hur ska EU ingripa i globala angelägenheter för att lösa konflikter, främja fred och garantera den egna säkerheten?

Hur ska besluten i dessa frågor fattas?

Utmaningar och möjligheter – Global fred och säkerhet

Spänningarna ökar allt eftersom fler länder utvecklar sin kompetens att tillverka massförstörelsevapen, inklusive kärnvapen. Den extrema fattigdomen finns kvar på många platser och den leder till ökade globala flyktingströmmar.

Bland de farligaste konflikterna idag är kriget i Irak och Afghanistan, inbördeskriget i Darfur-provinsen i Sudan, konflikten mellan Israeler och Palestinier, separatiströrelserna i Kaukasus och efterverkningarna av kriget i Kosovo.

Flera europeiska länder bidrog med väpnade trupper till den USA-ledda invasionen av Afghanistan år 2001 och Irak år 2003. Frankrike och Tyskland å sin sida vände sig emot det militära ingripandet i Irak medan Förenade kungariket, Polen, Danmark, Italien, Spanien och Nederländerna deltog i den USA-ledda koalitionen. Efter kriget i Libanon sommaren 2006 tog Italien ledningen för en stärkt marktruppstyrka under FN-mandat för att återupprätta internationell fred och säkerhet i det israelisk-/libanesiska gränsområdet.

Under senare år har EU-länderna kritiserats både för militära ingripanden (t.ex. i Irak) och för att inte ingripa militärt (t.ex. på 1990-talet, under folkmordet i Rwanda, och konflikten i forna Jugoslavien).

Förändringar i det absoluta närområdet är av särskild betydelse för EU. Just nu finns det tre kandidatländer: Turkiet, Kroatien och Makedonien. Det är möjligt att andra ansöker om medlemskap, i synnerhet länder på västra Balkan, Georgien, Ukraina och Vitryssland.

Innan kandidatländerna kan bli medlemmar i EU måste det finnas en stabil demokratisk regering, rättsstaten måste upprätthållas de mänskliga rättigheter ska respekteras. Landet måste också ha en fungerande marknadsekonomi och en administration som är kapabel att tillämpa EU:s lagstiftning och politik. De specifika villkoren för medlemskap för vart och ett av kandidatländerna utarbetas i förhandlingar med europeiska kommissionen under flera års tid.

Fakta

Förenade kungariket och Frankrike är de enda EU-länderna som har kärnvapen. De andra länderna med känd kärnvapenkapacitet är USA, Ryssland, Kina, Indien och Pakistan.

År 2006 satte de 27 EU-länderna in 11 632 soldater i fredsbevarande uppdrag.

Turkiet har större befolkning än något annat EU-land förutom Tyskland. De tre kandidatländerna skulle tillsammans öka EU:s totala befolkning med 16 %.

Borde EU och dess medlemsstater spela en aktiv roll i världspolitiken?

Hur kan deras inflytande över länderna i EU:s omedelbara närområde bli så stort som möjligt?

Vilka verktyg för internationell påverkan borde EU och medlemsstaterna förorda?

Två exempel på utrikespolitiska utmaningar

Irans kärnvapenprogram

Idag, år 2007 är det inte bekräftat att Iran har kapacitet att utveckla kärnvapen. Landet har skrivit under ickespridningsavtalet (NPT) och förnekar innehav. Trots detta har ett antal länder inklusive USA, Förenade kungariket och Frankrike, anklagat Iran för att ha ett hemligt kärnvapenprogram medan Iran hävdar att landet inte har några andra syften än att producera energi. Trots detta förkastade Iran EU:s förslag med avsikten att hjälpa Iran att bygga "ett säkert, ekonomiskt genomförbart och spridningssäkert civilt forsknings- och kärnkraftsproduktionsprogram."

År 2006 godkände FN:s Säkerhetsråd en resolution som kräver att Iran avbryter de nukleära aktiviteterna och godkände sanktioner mot Iran. EU avsåg, med USA:s medgivande, att locka Iran in i ett bindande åtagande att inte utveckla urananrikningskapaciteten genom att erbjuda material och annat långsiktigt stöd som skulle underlätta elproduktion med hjälp av kärnenergi.

Vissa människor säger att det internationella samfundet borde hålla fast vid en kombination av sanktioner och incitament för att försöka övertyga Iran att inte utveckla kärnvapenkapacitet.

Andra menar att ett Iran med kärnvapen skulle innebära en sådan destabilisering av Mellanöstern att en militär attack för att förstöra Irans kärnanläggningar är det mest effektiva alternativet.

Klimatförändringen

Klimatet påverkas i allt högre grad av människans aktiviteter. Produktion och användning av energi i synnerhet, orsakar föroreningar som påverkar temperaturer, vilket i sin tur påverkar miljön och människors dagliga liv. Problemet är globalt, därför krävs lösningar som både genomförs av enskilda länder och som samordnas internationellt (om vissa länder minskar sina utsläpp av föroreningar och andra inte, kvarstår problemet).

Energiberoende

Dessutom är EU-länderna beroende av import av över hälften av den energi som de förbrukar. Enligt prognosen kommer detta beroende att öka allt eftersom de inhemska resurserna krymper. Enligt officiella prognoser kommer EU-ländernas behov av naturgas år 2030 att till inte mindre än 70 % tillgodoses genom import från Ryssland. Vid flera tillfällen har Ryssland använt sina energileveranser som påtryckningsmedel gentemot grannländerna.

Olika synsätt – Global fred och säkerhet

Argument för   Argument emot

Olika synsätt på EU:s relationer med resten av världen

Isolationism

Länder drar sig undan från världspolitiken och fokuserar på att garantera sin egen säkerhet utan att engagera sig i konflikter i andra delar av världen.

1. Inget behov av militära ingripanden som är både ekonomiskt kostsamma och som kostar människoliv.
2. Konflikter i andra delar av världen angår inte oss och det bästa sättet att garantera vår egen säkerhet är att inte skaffa oss fiender.

1. Det är moraliskt oacceptabelt att inte agera när oskyldiga människor dödas och det är i vårt eget intresse att befrämja fred i världen.
2. Det är orealistiskt att tro att vi kan skydda oss själva från globala konflikter och internationella hot om vi inte tar vårt ansvar för världspolitiken.

Ansluta sig till USA

Länder försöker inte att öka sin globala makt utan förlitar sig i huvudsak på USA och NATO för sin säkerhet, och ansluter sig till USA i internationella frågor.

1. Europa kommer att skyddas av USA, vår traditionella allierade. Amerikanska medel är de bäst lämpliga att garantera EU:s skydd mot yttre hot.
2. Detta är det enda sättet att garantera enighet bland EU-länderna, eftersom deras synsätt och historiska relationer är för komplexa för att samla till effektiv gemensam handling utåt.
3. Detta gör det möjligt för EU att ansluta sig till USA:s intressen och att utgöra en enad front vid terroristhot och gentemot framväxande makter som Kina och Ryssland.

1. EU-länderna och USA har olika syn på internationella relationer. USA:s syn på demokrati, mänskliga rättigheter och klimatfrågan är inte densamma som Europas.
2. EU:s och USA:s intressen är inte likställda. Ett exempel är beroendet av energiförsörjning från Ryssland, något som påverkar EU-länderna i högre grad än USA.
3. Detta skulle öka splittringen mellan EU-länderna eftersom vissa vill ha nära relationer med USA medan andra vill agera mer oberoende.

En regional makt i en mångfacetterad värld

Medlemsstaterna och EU försöker öka sitt inflytande och påverka världspolitiken. De tvekar inte att ta internationella initiativ utan stöd från USA.

1. Detta bidrar till stabiliteten i världen. En mångfacetterad värld förutsätter en rättvis balans mellan länderna medan unilateral dominans av USA har sina begränsningar (t.ex. i fallen Irak och Afghanistan).
2. Detta stärker EU-ländernas kapacitet att gynna de egna ekonomiska intressena och anseendet i världen, som en regional makt med inflytande, med kapacitet att exempelvis hjälpa till att lösa konflikter.

1. De europeiska ländernas syn går isär för mycket. De kan inte hitta en gemensam grund att bygga på i internationella frågor.
2. Det är för idealistiskt och inte relevant i dagens förändrande geopolitiska kontext, med USA:s dominans, och Kinas och andra länders ökade betydelse i världen. Europa måste välja mellan dessa makter.

	Argument för	Argument emot
Olika interventionssätt	Utveckling ”soft power” och diplomatiska påtryckningar Länderna försöker öka sin inverkan på världspolitiken genom icke-militära medel (”soft power”), såsom handelspolitik, handelsförbud, utvecklingsstöd och hot om politisk och diplomatisk isolering.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Militära ingripanden är kostsamma och orsakar ofta mer skada än nytta. EU-länderna saknar den militära makten att ingripa i konflikter. 2. EU har världens största marknads- och biståndsbudgetar. De är kraftfulla verktyg för att påverka andra länder. 3. EU-länderna och EU har ett starkt nätverk av diplomatiska uppdrag och historiska band med länder i hela världen. De är väl lämpade att agera opartiska medlare i konflikter.
Militära ingripanden under ett FN-mandat Militärmakt kan användas för att ingripa i globala konflikter men endast med FN:s stöd.	<ol style="list-style-type: none"> 1. Detta kräver att det internationella samfundet kommer överens om militärt ingripande, vilket säkerställer stödet från det internationella samfundet. 2. FN är en stark garant för dåligt genomtänkta militära ingripanden och ger en legitimitet som annars inte skulle finnas. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ”Soft power” är verkningslös när det handlar om världens mest allvarliga konflikter. 2. Ekonomiska sanktioner drabbar vanliga människor men påverkar sällan fientliga regeringars beteende. 3. EU-diplomatin är för kluven och diffus för att kunna påverka världsordningen på ett effektivt sätt.
Unilateralt militärt ingripande Länder använder sin militärmakt för att ingripa i världens problemområden, om nödvändigt utan FN-stöd.	<ol style="list-style-type: none"> 1. I väpnade konflikter, är ett väl avvägt militärt ingripande det enda sättet att få ett slut på striderna. 2. En beredskap att ingripa militärt verkar mycket avskräckande, och det förhindrar därför att konflikten uppstår från första början. 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Att söka FN:s godkännande bromsar processen eftersom länder som Kina, Ryssland och USA har veto. 2. Oavsett om det finns ett FN-mandat eller inte, är det troligare att ett militärt ingripande förvärrar en global konflikt än att det leder till en lösning.
		<ol style="list-style-type: none"> 1. De aktuella situationerna i Irak och Afghanistan visar att till och med USA, världens mäktigaste militärmakt, inte kan uppnå sina mål enbart med militära medel. 2. Militärt ingripande ökar osäkerheten i världen genom att trappa upp konflikterna.

Argument för	Argument emot
--------------	---------------

Olika synsätt på EU:s absoluta närområde

Ingen närområdespolicy och inga fler utvidgningar

EU bör koncentrera sig på den interna utvecklingen utan att försöka utveckla privilegierade relationer med grannländer.

Ytterligare utvidgningar är uteslutna.

1. De rikare medlemsstaterna kan inte kosta på sig att betala höga subventioner till de fattigare.
2. Ju större EU blir, desto svårare är det att uppnå djupare integration och att nå enighet mellan medlemsländerna. Prioriteringen borde ligga på att förstärka kärnan.

1. Att avbryta utvidgningsprocessen minskar EU:s inflytande i den politiska och ekonomiska utvecklingen i grannländerna.
2. Ett slut på utvidgningen ger intryck av att EU har blivit inåtvänt, vilket minskar organisationens inflytande, även i Mellanöstern.

Ingen utvidgning, men ett ökat fokus på vårt närområde

Inga nya länder blir medlemmar i EU, men EU verkar för privilegierade relationer med grannländerna. Under denna "närområdespolicy", utarbetar EU och länderna i unionens närområde gemensamma politiska och ekonomiska reformer.

1. Attraktionskraften hos EU-länderna kan stimulera betydande förändringar i grannländerna.
2. Det är mer effektivt att bygga en stark "kärnunion" och låta grannländerna dra nytta av vissa aspekter av EU snarare än att försöka integrera för många länder för snabbt.

1. Dagens kandidatländer kommer inte att nöja sig med andrarangsrelationer med EU, de vill bli fullvärdiga medlemmar. Denna risk ger bränsle åt antieuropeiska känslor och ger ett bakslag snarare än att stimulera reformer och utvecklingen i dessa länder.
2. Ju större EU är, desto större är de ekonomiska och politiska fördelarna.

Begränsad utvidgning

EU bör fortsätta att förhandla med befintliga kandidatländer men ska tydliggöra att det kommer att ta lång tid innan de accepteras som medlemmar.

Nya ansökningar uppmuntras ej.

Kriterierna för medlemskap är strikta och tillämpas utan undantag.

1. Framtida utvidgningar är ett viktigt verktyg för att gynna europeiska intressen och värderingar, därför är det viktigt att inte avbryta utvidgningsprocessen.
2. Länder som Turkiet är långt ifrån redo att bli medlemmar av EU, men vi ska inte stänga dörren helt. Det är viktigt att alla villkor för medlemskap uppfylls. Detta kan ta tid.

1. Att dra ned på takten i utvidgningsförhandlingarna riskerar att underminera de EU-vänliga känslorna i kandidatländerna och att undergräva viljan att genomföra de ekonomiska och politiska reformerna.
2. EU:s kapacitet att integrera nya medlemmar är ansträngd efter de senaste utvidgningarna. Ytterligare utvidgningar bör ske försiktigt och gradvis.

Öppen utvidgning

EU bör påskynda förhandlingarna med länder som ansöker om medlemskap så mycket som möjligt.

Kandidatlistan är öppen. Villkoren för tillträde är tillräckligt flexibla för att inte avskräcka nya ansökande.

1. Detta är det bästa incitamentet för ekonomiska och politiska reformer i kandidatländerna. Nya EU-medlemsstater ger en större inre marknad, vilket gynnar den ekonomiska tillväxten, och i sin tur ger lägre arbetskraftskostnader, vilket på så sätt minskar behovet av att omlokalisera inom Europa.
2. Ju större EU är, desto mäktigare blir vi världen.
3. Turkiets tillträde skulle hjälpa Mellanöstern genom att bygga en bro mellan Europa och den muslimska världen.

1. EU har redan genomgått två utvidgningar under de senaste fyra åren: nu är det tid för konsolidering.
2. Ytterligare utvidgningar skulle göra Europa för skiftande när det handlar om rikedom, etnicitet, religion, kultur och utbildning. Det är dags att definiera EU:s gränser.
3. Turkiets tillträde skulle öka migrationen av turkar till EU-länderna.

Åtgärdsnivå – Global fred och säkerhet

Vad EU gör idag

Kompetensen för utrikesrelationerna idag är grundläggande för medlemsstaterna. Men EU:s roll har utvecklats med tiden.

När Unionen expanderade var den tvungen att definiera sina relationer med resten av världen. Sedan 1993 har EU alltså utvecklat en gemensam utrikes- och säkerhetspolitik (CSFP) för att unionen ska kunna vidta gemensamma åtgärder. År 1999 utsåg EU en generalsekreterare för utrikes- och säkerhetspolitiken.

EU har ingen europeisk armé med centralt befäl, men EU-medlemsstaternas enskilda arméer anses vara bland de bäst utrustade i världen. EU-länderna spelar en viktig roll i Nordatlantiska fördragsorganisationen (NATO).

EU bidrar ekonomiskt till en rad olika specifika internationella initiativ (t.ex. till FN:s civila administration i Kosovo, till den Palestinska myndigheten). År 2003 i västra Balkan, och år 2003 i Centralafrika, engagerade EU sig i de första uppdragen under sin nya europeiska försvars- och säkerhetspolitik.

EU har en gemensam handelspolitik som är en exklusiv kompetens: medlemsstaterna är inte längre fria att besluta om sin egna handelspolitik, oberoende av EU.

EU ger stöd till utvecklingsländer. Unionen kan avbryta eller tills vidare inställa handel eller stöd om partnerlandet bryter mot de mänskliga rättigheterna.

EU har också utvecklat en ”närområdespolicy” med länder i Nordafrika, Mellanöstern, Balkan och Östeuropa. Den bygger på ett ömsesidigt åtagande gentemot demokrati och mänskliga rättigheter, lag och ordning, bra myndighetsutövning, marknadsekonomi och hållbar utveckling.

EU har diplomatisk representation utomlands. Vissa menar att EU bör ha representation i FN:s säkerhetsråd istället för Frankrike eller Förenade kungariket.

Vissa menar att samordning inte är tillräckligt, att Unionen inte har tillräckligt effektiva verktyg eller tillräckligt sammanhängande strategier för att tackla globala säkerhetsproblem.

Andra menar att dessa frågor borde överlåtas till medlemsstaterna och att de är bättre lämpade att ta itu med dessa frågor.

I vilken utsträckning ska besluten på det utrikespolitiska området fattas av EU eller av de enskilda medlemsstaterna?

Med hur omfattande – om någon – samordning eller konsultation?

Fakta

19 av EU:s medlemsländer är medlemmar av NATO.

Tillsammans med Kina, Ryssland och USA, är Förenade kungariket och Frankrike ordinarie medlemmar av FN:s säkerhetsråd.

Sammantaget är EU-länderna världens största exportör och världens näst största importör efter USA.

Allt sammantaget ger EU och de 27 medlemsstaterna mer stöd till fattiga länder någon annan givare.

EU:s medlemsstater har som mål att ge ungefär 1 % av den totala budgeten i bistånd. Tillsammans med EU, ger de ungefär två gånger så mycket som USA.

Idag

**Tillvägagångssätt
1
EU fattar
gemensamma
beslut**

- Argument för**
1. Att fatta beslut om global säkerhet på EU-nivå ger större genomslagskraft än om enskilda medlemsstater agerar självständigt.
  2. Detta skapar solidaritet mellan medlemsstaterna i ljuset av andra länders konkurrerande strategier.
  3. Det öppnar dörrar för en möjlig utveckling av ett samordnat EU-täckande ekonomiskt och socialt upplägg av politiken som gynnar alla EU-medborgare.

Argument emot

1. Det är orealistiskt att förvänta att medlemsstaterna kommer överens om ett gemensamt tillvägagångssätt. Skillnaden i prioriteringar och strategier är för stor.
2. Detta riskerar att ge en för stor centralisering i Bryssel och politiska spänningar mellan medlemsstaterna.
3. Detta kan eventuellt minska staternas suveränitet. Det hindrar regeringarna att föra en politik som de tror är bäst för sin befolkning.

**Tillvägagångssätt
2
Flera hastigheter**

1. Detta visar större respekt för den nationella autonomin. Enskilda länder kan välja att samarbeta med andra om de anser att det är lämpligt.
2. Varje land har specifika behov och kapaciteter och bör kunna besluta hur mycket eller hur lite de ska samarbeta med andra medlemsstater.

1. Utan effektiv samordning minskar Europas roll i världen. Europeiska länder saknar kapaciteten att agera på egen hand i världen.
2. Risken finns att vissa länder åker snålskjuts på andras ansträngningar.

**Tillvägagångssätt
3
Stöd, samordning,
kompletterande
åtgärder**

1. I själva verket har medlemsländerna en viss informell samordning redan idag, och detta fungerar tillräckligt bra.
2. Det ger möjlighet att agera när EU-länderna är ense (som exempelvis vid fredsbevarande insatser eller återuppbyggnad i före detta konfliktområden) utan att äventyra det nationella oberoendet.

1. Detta tillvägagångssätt ger inga samordnade och långsiktiga internationella strategier som kan göra EU till en verklig global aktör.
2. Om man bara försöker nå samordning i stället för gemensamt beslutsfattande, är lockelsen för stor för vissa länder att åka snålskjuts och bara se till sina egna intressen, eventuellt på bekostnad av andra stater.

**Tillvägagångssätt
4
Ingen EU-roll**

1. Varje medlemsland har sina egna prioriteringar när det handlar om globala frågor. De nationella regeringarna är därför bäst lämpade att besluta vilka åtgärder som ska vidtas.
2. Att bidra med trupp till militära ingripanden är ett så allvarligt och komplicerat beslut att det endast bör ligga i händerna hos de nationellt valda regeringarna.

1. Om inte EU-länderna agerar enhälligt, kan de inte förvänta sig att kunna påverka världspolitiken eftersom medlemsstaterna är för små för att kunna sätta emot mäktiga stater som USA, Ryssland och Kina.
2. Det finns en direkt koppling mellan EU:s inre utveckling och organisationens internationella handlande. Inre samordning kan inte vara effektiv utan samordning utanför EU.

Var kan jag hitta ytterligare information och ställa frågor?

Om initiativet:

www.tomorrowseurope.eu

Telefon: + 32 2 229 11 59

► Uttryck din åsikt på YAHOO! Svar

Engelska: <http://uk.answers.yahoo.com>

Tyska: <http://de.answers.yahoo.com>

Franska: <http://fr.answers.yahoo.com>

Italienska: <http://it.answers.yahoo.com>

Spanska: <http://es.answers.yahoo.com>

► För att följa aktuella EU-angelägenheter, rekommenderar vi EurActiv, en medieportal:

EU: <http://www.euractiv.com/en/> Engelska

<http://www.euractiv.com/fr/> Franska

<http://www.euractiv.com/de/> Tyska

Bulgarien: <http://evropa.dnevnik.bg/>

Republiken Tjeckien: <http://www.euractiv.cz/>

Frankrike: <http://www.euractiv.fr/>

Ungern: <http://www.euractiv.hu/>

Polen: <http://www.rzeczpospolita.pl/europa/>

Rumänien: <http://www.euractiv.ro/>

Slovakien: <http://www.euractiv.sk/>

► Politiska partier i Europaparlamentet:

- Gruppen för Europeiska folkpartiet (kristdemokrater) och Europademokraterna: <http://www.epp-ed.eu/>
- Socialdemokratiska gruppen i Europaparlamentet: <http://www.socialistgroup.eu>
- Gruppen Alliansen liberaler och demokrater för Europa: <http://www.alde.eu/>
- Gruppen Unionen för nationernas Europa: <http://www.uengroup.org/>
- Gruppen De gröna/Europeiska fria alliansen: <http://www.greens-efa.org/>
- Gruppen Europeiska enade vänstern - Nordisk grön vänster: <http://www.guengl.eu/>
- Gruppen identitet, tradition och självständighet: <http://www.its-pe.eu/>
- Gruppen Självständighet/Demokrati: <http://indemgroup.org/>

Tomorrow's Europe är ett projekt som startats och samordnas av Notre Europe

Det har stöd av:

Organisationspartner:

Sponsorer:

Partners:

Europeiska kommissionen inom ramen för Plan D

Värd för projektet är Europaparlamentet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén

Om Deliberative Polling®

Deliberative Polling® är en process för offentlig konsultation där en enkät genomförs bland slumpvis utvalda personer före och efter de har haft möjligheten att debattera frågorna ordentligt. Denna process utvecklades först av professor James S. Fishkin år 1988. Tillämpningen i länder i hela världen har skett i samarbete med professor Robert C. Luskin. De har genomfört projekt med flera olika partners i USA, Storbritannien, Australien, Kanada, Danmark, Italien, Bulgarien, Ungern, Kina och Nordirland.

Deliberative Polling® är ett varumärke som ägs av James S. Fishkin. Alla intäkter som detta varumärke ger används för att stödja forskningen vid Center for Deliberative Democracy, Stanford University.

Mer om Deliberative Polling: <http://cdd.stanford.edu>

Dokumentet har författats av Notre Europe med hjälp av European Council on Foreign Relations, Euractiv, Center for European Policy Studies, Institutul European din România, Centre for public policy PROVIDUS, Renaud DEHOUSSE, Center for Liberal Strategies, Nyt Europa, Real Instituto Elcano de Estudios Internacionales, E3G

Originalversionen av detta dokument författades på Engelska. Översatta versioner kan avvika.

Dokumentet färdigställdes den 7 september 2007.